

ສຳນວນຜົນລະນາໃນນະວະນິຍາຍ“ລູກສາວຂອງຝັກ”ຂອງ ສຸວັນທອນ ບຸບຜານຸວົງ
ພອນ ເພັງປັນຍາ¹, ພິມ ມະນີວົງ, ຊາງເຈິ່ງລີ, ຝິນຊຽວ ວັນວິໄລ

ພາກວິຊາພາສາລາວ-ວັນນະຄະດີ, ຄະນະພາສາສາດ, ມະຫາວິທະຍາໄລສຸພານຸວົງ, ສປປ ລາວ

¹ຕິດຕໍ່ຜົວຜັນ: ພອນ ເພັງປັນຍາ
ພາກວິຊາພາສາລາວ-ວັນນະຄະດີ,
ຄະນະພາສາສາດ, ມະຫາວິທະຍາໄລ
ສຸພານຸວົງ,
ເບີໂທ: +856 20 29302184,
ອີເມວ:
phonepheng388@gmail.com

ຂໍ້ມູນບົດຄວາມ:
ການສົ່ງບົດ: 15 ກຸມພາ 2023
ການປັບປຸງ: 20 ພຶດສະພາ 2023
ການຕອບຮັບ: 13 ມິຖຸນາ 2023

ບົດຄັດຫຍໍ້

ໂຄງການຄົ້ນຄ້ວາຄັ້ງນີ້ ທີ່ມີຄືນຄ້ວາໄດ້ສຶກສາສຳນວນຜົນລະນາໃນນະວະນິຍາຍ “ລູກສາວຂອງຝັກ” ຂອງ ສຸວັນທອນ ບຸບຜານຸວົງ ໂດຍມີຈຸດປະສົງເພື່ອວິເຄາະສຳນວນຜົນລະນາຮູບຮ່າງລັກສະນະຂອງຕົວລະຄອນ. ເປັນການສຶກສາທາງຄຸນນະພາບເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ເຂົ້າໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນແມ່ນແບບສອບຖາມ ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍ 19 ຂໍ້ ເພື່ອຊອກຫາສຳນວນຜົນລະນາກ່ຽວກັບຮູບຮ່າງລັກສະນະຂອງຕົວລະຄອນ ດ້ວຍການອະທິບາຍ, ພິສູດ ແລະ ຕີຄວາມໝາຍສຳນວນປຽບທຽບ. ຜົນການສຶກສາພົບວ່າ ສຳນວນຜົນລະນາຮູບຮ່າງລັກສະນະຂອງຕົວລະຄອນມີ 19 ສຳນວນຄື ສຳນວນປຽບທຽບລັກສະນະຮູບຮ່າງສູງຈ່ອຍ, ປຽບທຽບໃບໜ້າຂອງຄົນໃສກັບໝາກເລັ່ນ, ປຽບທຽບໃບໜ້າຂອງຄົນທຽບໃສໜ່ວຍໄຂ່, ທຽບດວງຕາໃສດວງຕາມືກາງແກ, ປຽບທຽບຄົນໃສຄົນທີ່ມີຮູບໃຫຍ່ຂຶ້ນ, ທຽບໃບໜ້າກົມຄືກັບໜ່ວຍໄຂ່, ປຽບທຽບຄວາມງາມເໝືອນດອກກຸຫຼາບ, ທຽບໜ້າຜາກໃສຂະໜາດ ແລະ ລັກສະນະຂອງດວງຕາ, ປຽບທຽບຮູບຮ່າງຄົນແຕ່ຍໃສກັບໝາກຂາມຂີ້ດຽວ, ປຽບທຽບແກ້ມໂຕຄືກັບໂຕໝູຕອນ, ທຽບໃບໜ້ານ້ອຍໜ້າຂີ້ຮ້າຍຄືລົງ, ທ້ອງໃຫຍ່ຄືກັບແມ່ມານ, ຮູບຮ່າງຂອງຄົນທຽບໃສຄົນສູງມີວາດຊົງ, ແຄ່ງຂາສວຍງາມຄືກັບງາຊ້າງ, ນິ້ວມືປຽບໃສ່ໂຕດ້ວງ, ໃບໜ້າຂາວຄືໄຂ່ປອກ, ປຽບທຽບຮີມສີບບານຄ້າຍຄືດອກບົວ, ປຽບທຽບຜິວຂອງຄົນໃສແສງແດດ ແລະ ປຽບທຽບໃບໜ້າຄົນໃສດອກໄມ້.

ຄຳສັບສຳຄັນ: ສຳນວນ, ຜົນລະນາ, ນະວະນິຍາຍ, ລູກສາວຂອງຝັກ, ສຸວັນທອນ ບຸບຜານຸວົງ

The Idioms Described in the Fiction Luk sao khong phak of Souvanhthone
Bouphanouvong

Phone PHENGPHANYA¹, Phim MANIVONG, Shang Zhengli, Finhxiaw VANHVILAI

Department Lao-Literature, Faculty of Languages, Souphanouvong University, Lao PDR

¹Correspondence: Phone
PHENGPHANY, Department
Lao-Literature, Faculty of
Languages, Souphanouvong
University, Tel: +856 20
29302184, E-mail:
phonepheng388@gmail.com

Article Info:

Submitted: Feb 15, 2023

Revised: May 20, 2023

Accepted: Jun 13, 2023

Abstract

In this research project, the researchers aimed to study of the idioms that described in fiction “Louk sao khong phak” of Suvanthonne Bouphanouvong" or Daughter of Party by following the aim of analyzing the idioms' description of the fictional characters. This was a qualitative consisted. The instrument used for this study was a questionnaire consisted of 19 items to find the Idioms that described the character shape by explaining, proving and interpreting the comparative idioms. The results of this study found that the appearance description of the fictional characters were 19 idioms, such as; comparing the appearance of a thin tall person, face a person with a tomato, face of a person with an egg, eyes of a person to pigeon eyes, person to a person with big picture, face like an egg, the beauty like rose, the forehead to the size and the appearance of eyes, the shape of a short person to a single claw of tamarind, a big cheek like a fat pig, a small face like monkey, a big stomach like pregnancy, the shape of a person to a tall awesome person, the beautiful legs like elephant ivory, the fingers to larva, white face like peeled egg, the lips like lotus, the people skin to the sun, and the people face like flowers.

Keywords: Idioms, Description, Fiction, Party Daughter, Sunvanthone
Bouphanouvong

1. ພາກສະເໜີ

ສຳນວນແມ່ນຖ້ອຍຄຳທີ່ຮຽບຮຽງຂຶ້ນເປັນຂໍ້ຄວາມ ໂດຍບໍ່ກົງກັບຮູບແບບຂອງພາສາ ເປັນຖ້ອຍຄຳ ຫຼື ຄຳເວົ້າ ສະເພາະຕົວ ມີຄວາມໝາຍແຝງຢູ່ສາມາດນຳມາຕີຄວາມ ໝາຍອື່ນໄດ້, ສຳນວນມັກເປັນຄຳເວົ້າທີ່ສັ້ນກະທັດຮັດໃຊ້ ພາສາທີ່ມ່ວນ ອອນຊອນ, ນັ້ນມ່ວນ ຄົມຄາຍ ແຕ່ຕ້ອງອາ ໄສການຕີຄວາມໝາຍ ຈຶ່ງສາມາດເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍໄດ້ ເຊັ່ນວ່າ: ກິນນ້ຳຕາ ໝາຍເຖິງການຮ້ອງໄຫ້, ລະທົມຂົມຂຶ້ນ , ໂສກເສົ້າ; ຕົກນ້ຳບໍລອຍ ໝາຍເຖິງ ການບໍ່ຮູ້ຈັກຊ່ວຍ ເຫຼືອຕົນເອງ; ຂ້າເກົ້າເຕົ້າລ້ຽງ ໝາຍເຖິງຄົນທີ່ເກົ່າແກ່, ຄົນ ຮັບໃຊ້, ຂ້ອຍຂ້າທີ່ຢູ່ຮ່ວມກັນມານານ ຈົນໄວ້ວາງໃຈກັນ ໄດ້ (Kongkanan, 2537). ໃນການໃຊ້ສຳນວນເຂົ້າໃນ ການປະຜັນວັນນະຄະດີກໍມີຫຼາຍຮູບຫຼາຍແບບທີ່ນັກປະ ຜັນ ເລືອກໃຊ້ເຂົ້າໃນບົດປະຜັນສຳນວນຜັນລະນາກໍແມ່ນສຳ ນວນປະເພດໜຶ່ງທີ່ນັກປະຜັນມັກໃຊ້ຫຼາຍໃນການປະຜັນ ເພາະວ່າການຜັນລະນາແມ່ນການເລົ່າເຖິງເລື່ອງທີ່ເກີດຂຶ້ນ, ສະຖານທີ່ຕ່າງໆ, ບຸກຄົນ, ພາບທຳມະຊາດ, ສິ່ງຂອງ ຫຼືອາ ລົມຮູ້ສຶກຕ່າງໆຢ່າງລະອຽດ ໂດຍຜູ້ແຕ່ງຈະສອດແຊກອາ ລົມຮູ້ສຶກເຂົ້າໄປເພື່ອໂນ້ມນ້ຳວໃຈ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ອ່ານຈົນຕະ ນາການເຫັນພາບຕາມຜູ້ແຕ່ງຕ້ອງການຢາກໃຫ້ເຫັນໄດ້ຢ່າງ ຊັດເຈນຍິ່ງຂຶ້ນ, ແລ້ວເກີດມີອາລົມຄ້ອຍຕາມໄປນຳບົດ. ການຜັນລະນາທີ່ສາມາດດຶງດູດຈິດໃຈຄົນໄດ້ດີນັ້ນ ກໍເພາະ ວ່າເນື້ອໃນຂອງບົດໄດ້ຜານຮູບພາບທີ່ເປັນຈິງ ແລະ ມີຊີວິດ ຊີວາ. ສະນັ້ນ, ການເລືອກໃຊ້ພາສາໃນການຜັນລະນາແມ່ນ ມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍໃນການຜັນລະນາບົດວັນນະຄະດີ ບໍ່ວ່າ ຈະເປັນການໃຊ້ສັບທີ່ສາມາດສະແດງຮູບ, ສຽງ, ກິ່ນ, ສີ, ສັບປຽບທຽບເພາະພາສາເປັນສິ່ງທີ່ດຶງດູດຈິດໃຈຜູ້ອ່ານ ຫຼື ເປັນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ຜູ້ອ່ານເບື້ອງໜ້າໄດ້ ເຖິງວ່າເນື້ອໃນຈະບໍ່ ມ່ວນຂະໜາດໃດກໍຕາມແຕ່ການໃຊ້ພາສາພັດບໍ່ມີການ ເລືອກເຝັ້ນ, ໃຊ້ພາສາບໍ່ສຸພາບ ຫຼືຄຳຫຍາບ, ບໍ່ມີສິລະປະໃນ ການແຕ່ງ, ໃຊ້ພາສາບໍ່ເປັນລະບົບ ກໍຈະເຮັດໃຫ້ບົດປະຜັນ ເລື່ອງນັ້ນສັບສົນ, ຜູ້ອ່ານຈະບໍ່ຕິດໃຈ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຜູ້ ອ່ານອາດເບື້ອງໜ້າໄດ້. ໃນນັ້ນບົດນະວະນິຍາຍ ກໍແມ່ນ ບົດປະຜັນປະເພດໜຶ່ງທີ່ມີໂຄງເລື່ອງ, ລະບົບການຈັດຕັ້ງສັບ ຊ້ອນ, ຈຸດພິເສດຂອງນະວະນິຍາຍທີ່ຝັນເດັ່ນກວ່າໝູ່ແມ່ນ ຄວາມສາມາດໃນການສ້າງແສງຕົວຈິງ ແລະ ຮູບການໃນ ການສ້າງແສງຕົວຈິງ, ວິທີການໃນການສ້າງຕົວຈິງຂອງນະ ວະນິຍາຍອຸດົມສົມບູນຫຼາຍຮູບຫຼາຍສີ, ມີເນື້ອໃນກວ້າງ ຂວາງ, ລະອິດລະອ້ຽວ, ມີຂໍ້ປົກຄຸມຫຼາຍ. ການໃຊ້ພາສາ ໃນນະວະນິຍາຍກໍມີຫຼາຍແບບ ນັກປະຜັນມັກຈະເລືອກໃຊ້ ພາສາສຳນວນທີ່ມີຄວາມນັ້ນມ່ວນ ອ່ອນຫວານປະທັບໃຈຜູ້

ອ່ານ ເພື່ອຖ່າຍທອດຄວາມຮູ້ສຶກນິກົດຂອງນັກປະຜັນໄປ ສູ່ຄົນອ່ານສາມາດເຮັດໃຫ້ຜູ້ອ່ານຈົນຕະນາການເຫັນພາບ ໄດ້ຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ບົດປະຜັນເລື່ອງນັ້ນເປັນ ໜ້າສົນໃຈຂອງຄົນຈຳນວນຫຼາຍ (Thongmisay & Phamueng, 2002).

ເມື່ອເວົ້າເຖິງນັກປະຜັນທີ່ມີຊື່ສຽງໃນລາວ ສຸວັນ ທອນ ບຸບຜານຸວົງ ກໍເປັນນັກຂຽນທ່ານໜຶ່ງທີ່ມີຜົນງານປະ ດິດແຕ່ງຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ແລະບັນດາຜົນງານແຕ່ລະເລື່ອງ ລ້ວນແຕ່ໂດ່ງດັງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກຂອງຄົນທົ່ວໄປເຊັ່ນ ນະວະນິ ຍາຍ “ກອງຜັນທີ 2” ເຫຼັ້ມ I ປີ 1973, ເຫຼັ້ມ II, III, IV ປີ 1978, “ສອງຝາກຝັ່ງ” ເຫຼັ້ມ I ປີ 1978, “ສອງເອື້ອຍ ນ້ອງ” ເຫຼັ້ມ I ປີ 1974 (ທັງໝົດ 3 ເຫຼັ້ມ), “ລູກສາວຂອງ ຝັກ” ແຕ່ງໃນປີ 1975, “ຫວນຄົນຫຼັງ” ເຫຼັ້ມ I ປີ 1973, “ຢາກຂ້າເຝີນໂຕຕາຍ” (ຫວນຄົນຫຼັງ) ເຫຼັ້ມ II 1974, “ບ່າວລາວ-ສາວຫວຽດ”, “ສາມບາດຄ້ອນຍຸດທະສາດ” ແລະ ປຶ້ມໂຮມເລື່ອງສັ້ນ “ປະເທດຊາດຂອງພວກເຮົາ” ລວມ 3 ເຫຼັ້ມ ພິມອອກປີ 1970. ບົດປະຜັນຂອງທ່ານໄດ້ ຖືກແປເປັນພາສາຫວຽດນາມ, ກຳປູເຈຍ, ລັດເຊຍ ເປັນ ຕົ້ນແມ່ນບົດ “ກອງຜັນທີສອງ” ແລະ “ສອງເອື້ອຍນ້ອງ”. ໃນນັ້ນ, ນະວະນິຍາຍ “ສອງເອື້ອຍນ້ອງ” ໄດ້ຮັບລາງງວັນ ນະກຳສ້າງສັນຍອດຢຽມ ອາຊຽນ ປີ 2000 (Thongmisay & Phamueng, 2002).

ບັນດາບົດເລື່ອງຂອງທ່ານລ້ວນແຕ່ສ້າງແສງໃຫ້ ເຫັນເຖິງປະຫວັດພາລະກິດປະຕິວັດ ໃນການຕໍ່ສູ້ກູ້ຊາດ ແລະ ການໃຊ້ພາສາເຂົ້າໃນການປະດິດແຕ່ງໂດຍມີເອກະ ລັກເປັນຂອງຕົນເອງບໍ່ວ່າຈະເປັນການໃຊ້ສັບພາສາລາວ, ການໃຊ້ຄຳ, ພິເສດທ່ານ ສຸວັນທອນ ບຸບຜານຸວົງ ມີຄວາມ ສາມາດໃນການໃຊ້ສຳນວນຜັນລະນາ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ບົດມີ ຄວາມມ່ວນອອນຊອນ ປະທັບໃຈ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ອ່ານສາມາດ ຈົນຕະນາການເຫັນພາບໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງເຮັດ ໃຫ້ບົດປະຜັນຂອງທ່ານແຕ່ລະເລື່ອງໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມ ເປັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ. ສຳລັບການສຶກສາສຳນວນຜັນລະ ນາໃນນະວະນິຍາຍ “ລູກສາວຂອງຝັກ” ຂອງ ສຸວັນທອນ ບຸບຜານຸວົງ ສາມາດຮັບຮູ້, ເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບສຳນວນຜັນລະ ນາຫຼາຍຂຶ້ນ. ເປັນຂໍ້ມູນສ່ວນໃດໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ນັກຂຽນ, ນັກສຶກສາ, ຄູ-ອາຈານ ແລະບຸກຄົນທົ່ວໄປໄດ້ສຶກສາຮຽນຮູ້ ສຳນວນຜັນລະນາ ແລະເຂົ້າໃຈສຳນວນຜັນລະນາແຕ່ລະສຳ ນວນໃນການປະດິດແຕ່ງ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ເປັນການສ້າງແຮງ ບັນດານໃຈໃຫ້ຄົນຫັນມາໃສ່ໃຈໃນການ ປະດິດແຕ່ງບົດ ບັນທຶກ, ບົດຄວາມ, ບົດເລື່ອງສັ້ນ, ນະວະນິຍາຍ ຫຼາຍຂຶ້ນ.

ຜ່ານມາໄດ້ມີຜູ້ສົນໃຈສຶກສາຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບການໃຊ້ສຳນວນ ເຊັ່ນ Amphaitip (2014) ສຶກສາ ການໃຊ້ສຳນວນໂວຫານໃນນະວະນິຍາຍ “ກອງຜັນທີສອງ” ແລະ “ສອງເອື້ອຍນ້ອງ”, Maneexai & Soulisay (2015), ການໃຊ້ສຳນວນພາສາໃນບົດເລື່ອງສັ້ນ “ເລືອດນັກສູ້” ຂອງ Seangvilai & Panyaluck (2019) ໄດ້ສຶກສາສຳນວນສັນຍະລັກໃນນະວະນິຍາຍ “ກອງຜັນທີ 2” ຂອງນັກປະຊົນ ສຸວັນທອນ ບຸບຜານຸວົງ, Makvilai (2020) ໄດ້ສຶກສາສຳນວນອຸປະມາໃນບົດຂັບຝວນ ທີ່ບ້ານຫີນ ເມືອງແປກ ແຂວງຊຽງຂວາງ, Sivongsack (2019) ໃນວາລະສານວິທະຍາສາດ ມະຫາວິທະຍາໄລ ສຸພານຸວົງ ສະບັບທີ 5 ແຫຼ່ງທີ 1 ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າສິລະປະພາສາໃນນະວະນິຍາຍ “ໄຟດັບບໍ່ສິ້ນແສງ” ຂອງ ສ. ສິນິນທອງ ໂດຍມີຈຸດປະສົງວິເຄາະພາສາວັນນະຄະດີ (ການປຽບທຽບ) ໃນນະວະນິຍາຍ “ໄຟດັບບໍ່ສິ້ນແສງ” ຂອງ ສ. ສິນິນທອງ. Inthavong (2019) ໄດ້ສຶກສາສຳນວນອຸປະມາໃນບົດອ່ານໜັງສືທີ່ນະຄອນຫຼວງພະບາງ ໂດຍມີຈຸດປະສົງສຶກສາການນຳໃຊ້ສຳນວນອຸປະມາໃນບົດອ່ານໜັງສືທີ່ ນະຄອນຫຼວງພະບາງ. Bouasavath (2020) ໄດ້ສຶກສາສຳນວນອຸປະມາ ແລະ ອຸປະລັກ ໃນບົດຂັບຊຳເໜືອຊຸດຂັບຕໍ່ແຍ ແຕ່ງໂດຍ ອ້ອຍອ່ອນ ແດນຊຳ ທີ່ມີຈຸດປະສົງສຶກສາປະເພດອຸປະມາ ແລະ ຈຸດກຸ່ມຄວາມໝາຍອຸປະລັກແມ່ຍິງ ແລະ ອຸປະລັກຊາຍ ໃນບົດຂັບຊຳເໜືອຊຸດຂັບຕໍ່ແຍ ແຕ່ງໂດຍ ອ້ອຍອ່ອນ ແດນຊຳ. Souksavanh (2019) ສຶກສາສຳນວນອະຕິຜົດໃນນະວະນິຍາຍ “ສອງເອື້ອຍນ້ອງ” ຂອງ ສຸວັນທອນ ບຸບຜານຸວົງ ກັບ “ອະນຸສອນໃນຊີວິດແຫ່ງການຕໍ່ສູ້” ຂອງເຝືອງມະນີວົງ ໂດຍມີຈຸດປະສົງປຽບທຽບສຳນວນອະຕິຜົດໃນນະວະນິຍາຍ “ສອງເອື້ອຍນ້ອງ” ຂອງ ສຸວັນທອນ ບຸບຜານຸວົງ ກັບ “ອະນຸສອນໃນຊີວິດແຫ່ງການຕໍ່ສູ້” ຂອງເຝືອງມະນີວົງ.

ຈາກສະພາບຄວາມເປັນມາຂອງບັນຫາໃນການຄົ້ນຄວ້າ ທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນ ຜູ້ຂຽນເຫັນວ່າ ສຳນວນການຜັນລະນາໃນເລື່ອງ “ລູກສາວຂອງຝັກ” ຂອງ ສຸວັນທອນ ບຸບຜານຸວົງ ຈະເປັນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ການຄົ້ນຄວ້າໃນດ້ານການສຶກສາ ໂດຍມີຈຸດປະສົງວິເຄາະສຳນວນຜັນລະນາຮູບຮ່າງຕົວລະຄອນໃນນະວະນິຍາຍ “ລູກສາວຂອງຝັກ”.

2. ອຸປະກອນ ແລະ ວິທີການ

ສຶກສາສຳນວນຜັນລະນາໃນນະວະນິຍາຍ “ລູກສາວຂອງຝັກ” ຂອງ ສຸວັນທອນ ບຸບຜານຸວົງແມ່ນການສຶກສາທາງຄຸນນະພາບໂດຍການສຳພາດ, ອ່ານ, ວິເຄາະ, ໄຈ້ແຍກຕາມເກນ ແລະມີວິທີການດຳເນີນການຄົ້ນຄວ້າດັ່ງນີ້:

2.1 ອຸປະກອນ

ອຸປະກອນໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນໃນການຄົ້ນຄວ້າໃນຄັ້ງນີ້ມີຄື:

- ເຄື່ອງບັນທຶກສຽງ
- ຄອມພິວເຕີ
- ບິກ ແລະປຶ້ມບັນທຶກ

2.2 ວິທີການ

2.2.1 ວິທີການກຳນົດກຸ່ມນັກສຶກສາ

ແມ່ນກຳນົດກຸ່ມນັກສຶກສາປີ 4 ສາຂາພາສາລາວ-ວັນນະຄະດີສຶກປີ 2021-2022. ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າໃນຄັ້ງນີ້ໄດ້ກຳນົດ ແລະ ຄັດເລືອກຕາມເກນ ດັ່ງນີ້:

- ກຳນົດເອົານັກສຶກສາທີ່ມີຄວາມຮູ້ ຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບສຳນວນຜັນລະນາໃນບົດເລື່ອງ.
- ນັກສຶກສາຜູ້ຮູ້ດີກ່ຽວກັບສຳນວນຜັນລະນາຮູບຮ່າງລັກສະນະຂອງຕົວລະຄອນ.
- ນັກສຶກສາຜູ້ຮູ້ດີກ່ຽວກັບສຳນວນປຽບທຽບລັກສະນະຮູບຮ່າງຂອງຕົວລະຄອນ.

ອີງໃສ່ເກນດັ່ງກ່າວທີ່ມາງານຄົ້ນຄວ້າສາມາດຄັດເລືອກນັກສຶກສາທີ່ມີຄວາມຮູ້ເລື່ອງສຳນວນຜັນລະນາດີ ເພື່ອເກັບຂໍ້ມູນໃນຄັ້ງນີ້ ຈຳນວນ 3 ຄົນ.

2.2.2 ວິທີການເກັບກຳຂໍ້ມູນ

ການສຶກສາໃນຄັ້ງນີ້ຜູ້ສຶກສາໄດ້ເກັບກຳຂໍ້ມູນໂດຍມີຂັ້ນຕອນລະອຽດດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ກຳນົດເວລາສຳພາດນັກສຶກສາ 3 ນ້ອງເພື່ອຊອກຫາສຳນວນຜັນລະນາໃນບົດນະວະນິຍາຍ

ສຳພາດນັກສຶກສາໂດຍອີງໃສ່ຄຳຖາມກ່ຽວກັບສຳນວນຜັນລະນາໃນບົດນະວະນິຍາຍ “ລູກສາວຂອງຝັກ” ຂອງສຸວັນທອນ ບຸບຜານຸວົງ ຈຳນວນ 19 ຄຳຖາມຄື

- 1) ສຳນວນການຜັນລະນາຮູບຮ່າງຂອງຕົວລະຄອນສະແດງອອກແນວໃດແດ່?
- 2) ສຳນວນປຽບທຽບຄົນໃສ່ຄົນແມ່ນແນວໃດ?
- 3) ສຳນວນປຽບທຽບໃບໜ້າໃສ່ໃບໄມ້ຊະນິດໃດ?
- 4) ສຳນວນປຽບທຽບໃບໜ້າໃສ່ຮູບວົງມົນອັນໃດແດ່?
- 5) ສຳນວນທຽບດວງຕາໃສ່ອັນໃດແດ່?
- 6) ສຳນວນປຽບທຽບຄົນໃສ່ດອກໄມ້ຊະນິດໃດ?
- 7) ສຳນວນປຽບທຽບຄວາມງາມຂອງນິ້ວມືໃສ່ອັນໃດແດ່?

- 8) ສຳນວນປຽບທຽບຜົວພັນຄົນໃສ່ອັນໃດແດ່?
- 9) ສຳນວນປຽບທຽບລັກສະນະທຳທາງຂອງຄົນໃສ່ອັນໃດແດ່?
- 10) ສຳນວນປຽບທຽບຄົນທຸກຍາກໃສ່ອັນໃດແດ່?
- 11) ສຳນວນປຽບທຽບຄວາມງາມຂອງເສັ້ນຜົມໃສ່ອັນໃດແດ່?
- 12) ສຳນວນປຽບທຽບຄົນຂີ້ຮ້າຍໃສ່ອັນໃດແດ່?
- 13) ສຳນວນປຽບທຽບຄວາມງາມຂອງຄົນໃສ່ອັນໃດແດ່?
- 14) ສຳນວນປຽບທຽບຄົນຕຸ້ຍໃສ່ອັນໃດແດ່??
- 15) ສຳນວນປຽບທຽບຄົນຄົງບາງຮ່າງນ້ອຍໃສ່ອັນໃດແດ່?
- 16) ສຳນວນປຽບທຽບຮົມສົບຂອງຄົນໃສ່ອັນໃດແດ່?
- 17) ສຳນວນປຽບທຽບແກ້ມຂອງຄົນໃສ່ອັນໃດແດ່?
- 18) ສຳນວນປຽບທຽບຄົນຫົວລ້ານໃສ່ອັນໃດແດ່?
- 19) ສຳນວນປຽບທຽບຄົນສູງໂຄງໂຄຍໃສ່ອັນໃດແດ່?
- ໃຊ້ເຄື່ອງບັນທຶກສຽງ, ຄອມພິວເຕີ ແລະ ອື່ນໆເພື່ອເຂົ້າຊ່ວຍໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນໃນຄັ້ງນີ້.

2.2.3 ວິທີການວິເຄາະ

ໃນການສຶກສາຄັ້ງນີ້ຄະນະຜູ້ສຶກສາໄດ້ມີຂັ້ນຕອນໃນການວິເຄາະຂໍ້ມູນໂດຍນຳຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກການສຳພາດມາວິເຄາະຕາມຈຸດປະສົງດັ່ງນີ້:

- ວິເຄາະສຳນວນພັນລະນາຮູບຮ່າງຕົວລະຄອນໃນນະວະນິຍາຍ“ລູກສາວຂອງພັກ” ຂອງສຸວັນທອນ ບຸບຜານຸວົງ

- ວິເຄາະຫາສຳນວນປຽບທຽບຄົນໃສ່ຜິດ, ສັດ ແລະ ວັດຖຸສິ່ງຂອງ

- ການວິເຄາະແມ່ນໃຊ້ເກນແບບເຈາະຈົງຂອງ Luanglard (2016)

- ສຳລັບການວິເຄາະແມ່ນໃຊ້ຮູບແບບການພັນລະນາເພື່ອອະທິບາຍ, ພິສູດ.

3. ຜົນໄດ້ຮັບ

ສຳນວນການພັນລະນາໃນນະວະນິຍາຍ “ລູກສາວຂອງພັກ” ຂອງ ສຸວັນທອນ ບຸບຜານຸວົງ ເປັນການວິເຄາະນວນພັນລະນາຮູບຮ່າງຕົວລະຄອນໃນນະວະນິຍາຍ “ລູກສາວຂອງພັກ”. ຜົນການຄົ້ນຄວ້າໄດ້ດັ່ງນີ້:

3.1 ພັນລະນາຮູບຮ່າງລັກສະນະຂອງຕົວລະຄອນ

ການພັນລະນາຮູບຮ່າງລັກສະນະຂອງຕົວລະຄອນແມ່ນ ການບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າຕົວລະຄອນນັ້ນມີຮູບຮ່າງໜ້າຕາແນວໃດ ແລະ ມີຄວາມແຕກຕ່າງຈາກຕົວລະຄອນອື່ນຄືແນວໃດ ເພື່ອໃຫ້ເຮົາຈົນຕະນາການເຫັນພາບໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນຍິ່ງຂຶ້ນ, ເຊິ່ງສະແດງອອກຢູ່ໃນບົດເລື່ອງລູກສາວຂອງພັກດັ່ງນີ້:

ສະຫາຍລຳພິງ ເປັນຄົນສູງໂຄງໂຄຍ ຫົວລ້ານແງ່

(ລູກສາວຂອງພັກ: 3)

ຈາກປະໂຫຍກຂ້າງເທິງນັ້ນ ນັກປະພັນ ສຸວັນທອນ ບຸບຜານຸວົງ ໄດ້ພັນລະນາຮູບຮ່າງລັກສະນະຂອງຕົວລະຄອນ ເຊິ່ງທ່ານໄດ້ພັນລະນາໃຫ້ເຫັນຮູບຮ່າງລັກສະນະຕົວລະຄອນປຽບທຽບໃສ່ຄົນທີ່ມີຮູບຮ່າງສູງແຕ່ຈ່ອຍ. ໂດຍປຽບທຽບສະຫາຍລຳພິງເປັນຄົນທີ່ມີຮູບຮ່າງສູງໂຄງໂຄຍ ຄຳວ່າ: ຄົນສູງໂຄງໂຄຍ ແມ່ນເປັນຄົນທີ່ມີຮູບຮ່າງສູງແຕ່ຈ່ອຍ.

ຄວາມເຢັນຂອງນ້ຳເຮັດໃຫ້ຜິວຂາວແຫ້ມແດດຂອງນາງແດງອົງຕິ່ງປານໝາກເຂືອເຄືອສຸກ

(ລູກສາວຂອງພັກ: 46)

ຈາກຕົວຢ່າງຂ້າງເທິງນັ້ນນັກປະພັນໄດ້ປຽບທຽບໃບໜ້າຂອງຄົນໃສ່ກັບໝາກເລັ່ນ ເຊິ່ງມັນສະແດງອອກຢູ່ໃນບົດເລື່ອງໄດ້ຍົກໃຫ້ເຫັນສາຍນ້ຳທີ່ໄຫຼເຢັນ, ຄວາມຮ້ອນຂອງແສງແດດ, ໃນບົດເລື່ອງ ນັກປະພັນໄດ້ພັນລະນາຮູບຮ່າງໜ້າຕາຂອງນາງ ປາຣຽງ ເມື່ອຖືກແສງແດດຮ້ອນກໍຈະເຮັດໃຫ້ຜິວຂາວຂອງ ນາງ ປາຣຽງ ແຫ້ມ ໄໝ້ອອກເປັນສີແດງຄືກັບໝາກເຂືອເຄືອສຸກ ເຊິ່ງນັກປະພັນໄດ້ເອົາຜິວຂອງນາງ ປາຣຽງ ໄປປຽບທຽບໃສ່ໝາກເຂືອເຄືອສຸກ. ຄຳວ່າ ໝາກເຂືອເຄືອສຸກ (ໝາກເລັ່ນນ້ອຍ). ບາງທ້ອງຖິ່ນເພິ່ນເອີ້ນວ່າ:ໝາກເລັ່ນນ້ອຍ ທີ່ມັນສຸກແດງແລ້ວ.

ຮ່າງຄົງຂອງນາງສົມສ່ວນ, ສູງສະຫງ່າ, ຊ່ວງອີກເຕັມງາມຍ້ອນການອອກແຮງງານ. ໃບໜ້າຂອງນາງກົມ ໜ່ວຍໄຂ່ ງາມທີ່ສຸດແມ່ນດວງຕາອ່ອນຫວານຄື ຕານົກກາງແກຜົມຂອງນາງດຳເຫຼື້ອມເປັນເງິງງາມ.

(ລູກສາວຂອງພັກ: 47)

ຜ່ານບົດເລື່ອງຂ້າງເທິງນັ້ນນັກປະພັນໄດ້ປຽບທຽບໃບໜ້າຂອງຄົນທຽບໃສ່ໜ່ວຍໄຂ່, ທຽບດວງຕາໃສ່ດວງຕານົກກາງແກໃນບົດເລື່ອງໄດ້ພັນລະນາລັກສະນະຂອງຕົວລະຄອນນາງ ປາຣຽງ ທີ່ ມີຮູບຮ່າງເລົາຄົງສົມສ່ວນ ເບິ່ງແລ້ວພໍດີງາມ, ຮູບຮ່າງເປັນຄົນສູງສະຫງ່າ ເວລາຫຼຽວເບິ່ງເຫັນວ່າມີບຸກຄະລິກກະພາບທີ່ດີໂດດເດັ່ນ, ນອກນີ້ ນັກປະພັນຍັງໄດ້ພັນລະນາຊ່ວງອີກ (ໜ້າອີກ) ຂອງນາງເບິ່ງ

ແລ້ວງາມເປັນຄົນມີເຫຼືອມີແຮງໃນການອອກແຮງງານ. ຈາກນັ້ນ, ນັກປະຊາຊົນຍັງໄດ້ຜັນລະນາໃບໜ້າຂອງ ນາງ ປາຣຽງ ໂດຍໃຊ້ສຳນວນປຽບທຽບເພື່ອເຮັດໃຫ້ມີຈົນຕະນາການເຫັນພາບໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນເຊິ່ງສະແດງອອກບ່ອນວ່າ “ໃບໜ້າຂອງນາງກົມໜ່ວຍໄຂ່ ເຊິ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນ ນັກປະຊາຊົນໄດ້ເອົາໃບໜ້າໄປທຽບທຽບໃສ່ໜ່ວຍໄຂ່ ມີຄວາມໝາຍວ່າ: ໃບໜ້າຂອງນາງກົມສ່ວຍກ້ຽງງາມຄືກັບໜ່ວຍໄຂ່ ແລະ ສິ່ງງາມທີ່ສຸດແມ່ນດວງຕາອ່ອນຫວານຂອງນາງປາຣຽງ ເຊິ່ງນັກປະຊາຊົນໄດ້ປຽບທຽບດວງຕາອ່ອນຫວານຄືກັບດວງຕາຂອງນົກກາງແກ. ນອກຈາກຈະຜັນລະໜ້າຮູບຮ່າງ, ເລົ່າຄົງ, ໃບໜ້າແລ້ວ ຍັງໄດ້ຜັນລະນາເຖິງເສັ້ນຜົມຂອງນາງດຳເຫຼືອມເປັນເງິງງາມ.

ສະຫາຍອາເພີເຂົາເປັນຄົນກ້າວກົງ, ສູງໃຫຍ່, ໃບໜ້າກວ້າງ, ຕາໃສ. ເຂົາເປັນລູກກຳພ້ຳຕັ້ງແຕ່ນ້ອຍໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນມໍລະສຸມແຫ່ງຄວາມທຸກຍາກກາກກຳ. ເຂົາເປັນຂ້ອຍລ້ຽງຄວາຍໃຫ້ເພິ່ນມາແຕ່ນ້ອຍແຕ່ການປະຕິວັດໄດ້ຊ່ວຍເອົາສະຫາຍພື້ນຈາກຄວາມທຸກ ແລະ ໄດ້ສ້າງສະຫາຍເປັນນັກຮົບປະຕິວັດທີ່ໄດ້ຮັບການການຝຶກຝົນຫຼັກຫຼອມໃນແປວໄຟແຫ່ງການປະຕິວັດ ... (ລຸກສາວຂອງຝັກ: 63)

ຈາກຕົວຢ່າງຂ້າງເທິງ ນັກປະຊາຊົນໄດ້ປຽບທຽບຄົນໃສ່ຄົນທີ່ມີຮູບໃຫຍ່ຂຶ້ນ. ດັ່ງທີ່ນັກປະຊາຊົນໄດ້ຜັນລະນາຮູບຮ່າງລັກສະນະຂອງສະຫາຍອາເພີ ລາວເປັນຄົນກ້າວກົງ ຄຳວ່າ: ຄົນກ້າວກົງ ແມ່ນຄົນທີ່ມີຮູບຮ່າງລັກສະນະໃຫຍ່ສູງດຳມີກ້າມ, ເປັນຄົນມີເຫຼືອມີແຮງ, ນອກຈາກນີ້ ນັກປະຊາຊົນຍັງໄດ້ຜັນລະນາໃບໜ້າຂອງລາວ ເປັນຄົນມີໃບໜ້າກວ້າງ, ມີດວງຕາໃສ. ຈາກນັ້ນ, ນັກປະຊາຊົນຍັງໄດ້ຜັນລະນາເຖິງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງສະຫາຍອາເພີ ຕັ້ງແຕ່ຍາມນ້ອຍຈົນເຂົ້າສູ່ການປະຕິວັດ ແລະ ກາຍເປັນນັກຮົບປະຕິວັດທີ່ມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ສະຫຼາດຫຼັກແຫຼມ.

ນາງ ສະມວຍ ເປັນຄົນຄົງບາງຮ່າງນ້ອຍ ຜິວຂາວຜ່ອງ, ໃບໜ້າກົມໜ່ວຍໄຂ່ໃນບ້ານຜາແດງກໍເປັນກຸຫຼາບຈອມດອຍດອກໜຶ່ງ.

(ລຸກສາວຂອງຝັກ: 79)

ຜ່ານຕົວຢ່າງຂ້າງເທິງນັ້ນ ນັກປະຊາຊົນໄດ້ຜັນລະນາໃຫ້ເຫັນຮູບຮ່າງຜູ້ຍິງທີ່ມີຄົງບາງຮ່າງນ້ອຍ, ທຽບໃບໜ້າກົມຄືກັບໜ່ວຍໄຂ່, ປຽບທຽບຄວາມງາມເໝືອນດອກກຸຫຼາບ. ນັກປະຊາຊົນໄດ້ຜັນລະນາລັກສະນະຂອງຕົວລະຄອນນາງ ສະມວຍ ເຊິ່ງເປັນຄົນຄົງບາງ ຄຳວ່າ: ຄົນຄົງບາງ ແມ່ນຄົນທີ່ມີຮູບຮ່າງລັກສະນະຄົງກົມນ້ອຍ. ນອກຈາກລາວເປັນຄົນຄົງກົມນ້ອຍແລ້ວ; ຍັງມີຜິວຜັນຂາວຜ່ອງ ຄຳວ່າ: ຂາວຜ່ອງ ແມ່ນເປັນຄົນຜິວຂາວສະອາດ ແລະ ມີໃບໜ້າກົມໜ່ວຍໄຂ່

ເຊິ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນ ນັກປະຊາຊົນໄດ້ເອົາໃບໜ້າໄປທຽບທຽບໃສ່ໜ່ວຍໄຂ່ ມີຄວາມໝາຍວ່າ: ໃບໜ້າຂອງນາງກົມສ່ວຍກ້ຽງງາມຄືກັບໜ່ວຍໄຂ່. ໂດຍນັກປະຊາຊົນໄດ້ໃຊ້ສຳນວນທີ່ມ່ວນອອນຊອນ, ມີສຳນວນປຽບທຽບ ແລະ ສັນຍາລັກເຂົ້າມາໃຊ້ໃນການຜັນລະນາ ເຊິ່ງສະແດງອອກບ່ອນວ່າ: ກຸຫຼາບຈອມດອຍດອກໜຶ່ງ. ໃນປະໂຫຍກນີ້ເຮົາສາມາດຈົນຕະນາການເຫັນພາບຊັດເຈນຍິ່ງຂຶ້ນ. ຄຳວ່າ: ກຸຫຼາບຈອມດອຍ ແມ່ນນັກປະຊາຊົນໄດ້ເອົາ ດອກກຸຫຼາບ ເຊິ່ງເປັນດອກໄມ້ທີ່ມີກິ່ນຫອມສວຍງາມ ໃຜເຫັນແລ້ວກໍຍາກເອົາມາດົມ ເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ຍິງທີ່ມີຄວາມງົດງາມ ຢູ່ໃນເຂດຈອມດອຍດັ່ງ ນາງ ສະມວຍ ເປັນຍິງທີ່ມີຄວາມງົດງາມຢູ່ໃນເຂດພູສູງ.

ທ້າວ ທອງຕັນ ລາວເປັນຄົນສູງຂາວ, ໜ້າຜາກກວ້າງ, ມີດວງຕາຄືມ ແລະ ມີແວວແຫ່ງຄວາມສະຫຼາດ.

(ລຸກສາວຂອງຝັກ: 166)

ຈາກຕົວຢ່າງຂ້າງເທິງນັ້ນ; ນັກປະຊາຊົນໄດ້ຜັນລະນາຮູບຮ່າງໃສ່ລວງສູງ, ທຽບໜ້າຜາກໃສ່ຂະໜາດກວ້າງ ແລະ ລັກສະນະຂອງດວງຕາເຊັ່ນ ລັກສະນະຂອງຕົວລະຄອນທ້າວ ທອງຕັນ ເຊິ່ງລາວເປັນຄົນສູງຂາວ, ເປັນຄົນໜ້າຜາກກວ້າງ ຄຳວ່າ: ໜ້າຜາກກວ້າງ ແມ່ນເປັນຄົນທີ່ມີໜ້າຜາກໃຫຍ່ ແລະ ມີດວງຕາຄືມ. ນອກຈາກນັ້ນ, ນັກປະຊາຊົນຍັງໄດ້ເວົ້າເຖິງຄວາມສະຫຼຽວສະຫຼາດຂອງທ້າວ ທອງຕັນ.

ບັກໜຶ່ງແມ່ນຜົນໂທບຸນຍິງ ຫົວລ້ານເຖິກ, ຕ່ຳຕ່ອກປ່ອກໝາກຂາມຂີ້ດຽວ, ອີກບັກໜຶ່ງແມ່ນຮ້ອຍໂທຈັນເຜັງ ແກ້ມໂຕ້ນໝູຕອນ ຜົມຍິ່ງແດງຈັບໜ້າຜາກ ເບິ່ງຊົງຟວກມັນທັງສອງກໍເປັນຕາຢາກຮາກຢູ່ແລ້ວຈິ່ງແມ່ນຟວກມັນຄາດຄູ່ກັນຖືກປານບັກຕຸ້ຍ ແລະ ບັກຈອຍນັກສະແດງຝົມພາບຜະຍິນຕາຫຼັກຂອງອາເມຣິກາ. ສ່ວນບັກໜຶ່ງອີກແມ່ນຄູ່ຮັກຂອງແມ່ນ້ານນາງປາຣຽງ ໃບໜ້າພໍ່ເປັນແຊ້ມແຖ້ມຄືລົງຈີ່, ທ້ອງປຸ້ງຄອດລອດ ເຮັດໄດ້ແມ່ນ້ານນາງປາຣຽງ ຈຶ່ງຫຼັບຫຼັບຕາມອບກາຍຖວາຍເນື້ອໃຫ້ມັນ

(ລຸກສາວຂອງຝັກ: 216-217)

ຜ່ານຕົວຢ່າງຂ້າງເທິງນັ້ນ; ນັກປະຊາຊົນໄດ້ຜັນລະນາໂດຍການປຽບທຽບຮູບຮ່າງຄົນເຕ້ຍໃສ່ກັບໝາກຂາມຂີ້ດຽວ, ປຽບທຽບແກ້ມໂຕ້ນຄືກັບໂຕໝູຕອນ, ທຽບໃບໜ້ານ້ອຍໜ້າຂີ້ຮ້າຍຄືລົງ, ທ້ອງໃຫຍ່ຄືກັບແມ່ມານ ເຊິ່ງນັກປະຊາຊົນໄດ້ຜັນລະນາລັກສະນະຂອງຕົວລະຄອນ ຟວກໂຈນປຸ້ນທີ່ມີທັງຄົນຕຸ້ຍ, ຄົນຈອຍ ໂດຍນັກປະຊາຊົນໄດ້ໃຊ້ສຳນວນເຂົ້າໃນການຜັນລະນາໃນຄັ້ງນີ້ ເຊິ່ງສະແດງອອກບ່ອນວ່າ:ຜົນໂທບຸນຍິງ ເປັນຄົນຫົວລ້ານເຖິກ ຄຳວ່າ: ຫົວລ້ານເຖິກ ແມ່ນຄົນທີ່ຫົວລ້ານທາງຍ່ອມໄປຫາໃກ້ຈອມຂວັນ

ແຕ່ທາງສອງຂ້າງບໍ່ລ້ານ. ນອກຈາກ, ລາວເປັນຄົນຫົວລ້ານ ເຖິງແລ້ວ; ລາວຍັງເປັນຄົນ ຕໍ່ຕ້ອກປ່ອກໝາກຂາມຂໍ້ ດຽວ ຄຳວ່າ: ຕໍ່ຕ້ອກປ່ອກໝາກຂາມຂໍ້ດຽວ ແມ່ນຄົນທີ່ ຕຸ້ຍເຕ້ຍ, ປຽບດັ່ງກັບໝາກຂາມຂາມຂໍ້ດຽວ, ນອກຈາກ ນັ້ນ; ນັກປະຊາຊົນຍັງໄດ້ຜັນລະນາເຖິງຕົວລະຄອນຂອງ ຮ້ອຍ ໂທ ຈັນເຜິ້ງ ເຊິ່ງເປັນຄົນແກ້ມໂຕ້ນໝູຕອນ ຄຳວ່າ: ແກ້ມ ໂຕ້ນໝູຕອນ ແມ່ນຄົນຕຸ້ຍເຕ້ຍ, ແກ້ມໂຕ້ນ (ແກ້ມໂຢນ) ປຽບດັ່ງ ແກ້ມໂຕ້ນໝູຕອນ ແລະ ມີຜົມຍິ່ງແດງຍອຍລົງ ມາຈັບໜ້າຜາກ. ນອກຈາກນັ້ນ ນັກປະຊາຊົນຍັງໄດ້ຜັນລະນາ ຄູ່ຮັກຂອງແມ່ນ້ານ ປາຮຽງ ໃບໜ້າຜິ້ງເປັນແຊ້ມແຊ້ມຄືລົງ ຈີ້ ຄຳວ່າ: ໃບໜ້າຜິ້ງເປັນແຊ້ມແຊ້ມຄືລົງຈີ້ ແມ່ນຄົນມີຮູບ ຮ່າງໃບໜ້ານ້ອຍໜ້າແຫຼມ. ນອກຈາກລາວເປັນຄົນມີໃບ ໜ້ານ້ອຍໜ້າແຫຼມແລ້ວ; ຍັງມີທ້ອງປຸ້ງຄອດລອດ ຄຳວ່າ: ທ້ອງປຸ້ງຄອດລອດ ແມ່ນຄົນທີ່ມີທ້ອງໃຫຍ່ທ້ອງປຸ້ງຄືກັບ ຄົນມານລູກ. ໃນການຜັນລະນານັກປະຊາຊົນໄດ້ໃຊ້ສຳນວນ ປຽບທຽບເຂົ້າມາຜັນລະນາ ເພື່ອຜູ້ອ່ານສາມາດຈົນຕະນາ ການເຫັນພາບໄດ້ຊັດເຈນ.

ອ້າຍ ສິນທຳ ເປັນຄົນສູງສະຫງ່າ ໜ້າຜາກກວ້າງ, ມີ ແວວຕາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສະຫດ.

(ລຸກສາວຂອງຝັກ: 247)

ຜ່ານຕົວຢ່າງຂ້າງເທິງນັ້ນ; ນັກປະຊາຊົນ ສຸວັນທອນ ບຸບຜານວົງ ໄດ້ຜັນລະນາຮູບຮ່າງຂອງຄົນທຽບໃສ່ຄົນສູງມີ ວາດຊົງ. ດັ່ງລັກສະນະຂອງຕົວລະຄອນ ອ້າຍ ບຸນທຳ ເຊິ່ງ ເປັນຄົນສູງສະຫງ່າ ຄຳວ່າ: ສູງສະຫງ່າ ແມ່ນຄົນທີ່ມີຮູບຮ່າງ ສູງສະຫງ່າ ເວລາຫຼຽວເບິ່ງເຫັນວ່າມີບຸກຄະລິກກະພາບທີ່ ໂດດເດັ່ນ ແລະ ມີໃບໜ້າເປັນຄົນໜ້າຜາກກວ້າງ. ເຊິ່ງນັກ ປະຊາຊົນຈະໃຊ້ຮູບແບບຜັນລະນາ ໂດຍເອົາ ນາງວັນດີ ເປັນ ຄົນເລົ່າເຖິງຮູບຮ່າງລັກສະນະຂອງ ອ້າຍ ສິນທຳ; ນອກ ຈາກນັ້ນນັກປະຊາຊົນຍັງຜັນລະນາໃຫ້ເຫັນວ່າ ອ້າຍສິນທຳຍັງ ເປັນຄົນທີ່ມີຄວາມສະຫຼາດໃນຕົວ, ມີຄວາມສາມາດສູງ, ດ ຫັນ, ມັກຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນ.

ອານນາ ເປັນຄົນຄົງກົມ ອີກກວ້າງ, ທ້າຍລ່າມ, ສູງ ສະຫງ່າ ແຄ່ງຂາຂອງນາງເຂັ້ມແຂງ ແລະ ສວຍງາມປານງາ ຊ້າງ ມີຂົນອ່ອນໆເຫຼືອງ ແລະ ເຫຼື້ອມ ນີ້ວມີຂອງນາງຂາວອ ຫຸນປານໂຕດ້ວງ.

(ລຸກສາວຂອງຝັກ: 249-250)

ຜ່ານບົດເລື່ອງຂ້າງເທິງນັ້ນ; ນັກປະຊາຊົນໄດ້ ຮູບຮ່າງ ລັກສະນະຂອງຜູ້ຍິງງາມໂດຍສະເພາະແຄ່ງຂາສວຍງາມຄືກັບ ງາຊ້າງ, ນີ້ວມີປຽບໃສ່ໂຕດ້ວງ. ນັກປະຊາຊົນໄດ້ຜັນລະນາຕົວ ລະຄອນ ນາງ ອານນາ ເຊິ່ງເປັນຄົນຄົງກົມ ຄຳວ່າ: ຄົງກົມ ແມ່ນຄົນທີ່ມີຮູບຮ່າງລັກສະນະຄົງກົມນ້ອຍງາມ. ນອກຈາກ

ລາວເປັນຄົນຄົງກົມນ້ອຍງາມແລ້ວ; ຍັງມີໜ້າອີກກວ້າງ, ເປັນຄົນທີ່ມີທ້າຍລ່າມ ສູງງາມສະຫງ່າ ແລະ ມີແຄ່ງຂາຂອງ ນາງເຂັ້ມແຂງ ແລະ ສວຍງາມປານງາຊ້າງ ເຊິ່ງສະແດງໃຫ້ ເຫັນວ່າ: ນັກປະຊາຊົນໄດ້ເອົາ ຄວາມສວຍງາມຂອງງາຊ້າງມາ ປຽບທຽບ ໃສ່ກັບແຄ່ງຂາຂອງຕົວລະຄອນ ນາງ ອານນາ ມີ ຄວາມໝາຍວ່າ: ແຄ່ງຂາຂອງນາງ ອານນາ ຂາວໃສ, ສວຍ ງາມຄືກັບງາຊ້າງ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ອ່ານສຳນຶກເຫັນຄວາມສວຍ ງາມ ແລະ ແຂງແຮງຂອງລຳແຄ່ງຂອງນາງ. ໂດຍນັກປະຊາຊົນ ໄດ້ໃຊ້ສຳນວນທີ່ມ່ວນອອນຊອນ, ມີຄວາມປຽບທຽບເຂົ້າ ມາໃຊ້ໃນການຜັນລະນາ ເຊິ່ງສະແດງອອກບ່ອນວ່າ: ນີ້ວມີ ຂອງນາງຂາວອຸຫຼຸນປານໂຕດ້ວງ. ໃນປະໂຫຍກນີ້ເຮົາ ສາມາດຈົນຕະນາການເຫັນພາບຊັດເຈນຍິ່ງຂຶ້ນ. ຄຳວ່າ: ນີ້ວມີຂອງນາງຂາວອຸຫຼຸນປານໂຕດ້ວງ ແມ່ນນັກປະຊາຊົນໄດ້ ເອົານີ້ວມີໄປປຽບທຽບກັບໂຕດ້ວງ ມີຄວາມໝາຍວ່າ: ນີ້ວ ມີຂອງນາງນັ້ນມີຄວາມສວຍງາມດີ, ກົມຕຸ້ຍເປັນຂໍ້ ໜ້າຮັກ ຄືກັບໂຕດ້ວງ.

ເຈົ້າຍິງອົງນີ້ສັງມາໜ້າຮັກ ແລະ ໜ້າຫົງຫວງແທ້ເດ ເວົ້າໃສ່ໃບໜ້າກໍຂາວປານໄຂ່ປອກ, ຮົ່ມສິບບານງາມຄ້າຍຄື ກັບດອກບົວພວມຮັບແສງສະຫວ່າງໃນຍາມເຊົ້າ. ແກ້ມ ບ່ອງເບື້ອງຂວາປົ່ງບອກເຖິງຄວາມງາມແຫ່ງຮອຍຍິ້ມທີ່ ຍາກຈະຫານາງສາວໃດໆທຽບທຽມໄດ້.

(ລຸກສາວຂອງຝັກ: 266)

ຈາກຕົວຢ່າງຂ້າງເທິງ ນັກປະຊາຊົນໄດ້ຜັນລະນາເຖິງ ຄວາມງົດງາມຂອງຍິງສາວທີ່ມີໃບໜ້າຂາວຄືໄຂ່ປອກ, ປຽບທຽບຮົ່ມສິບບານຄ້າຍຄືດອກບົວ ເຊິ່ງນັກປະຊາຊົນໄດ້ ຜັນລະນາຄວາມງາມຂອງເຈົ້າຍິງແຫ່ງຫຼວງພະບາງ ທີ່ມີ ຮອຍຍິ້ມສົດໃສ, ມີຮອຍຍິ້ມແຫ່ງຄວາມຈິງໃຈ. ນັກປະຊາຊົນ ໄດ້ຜັນລະນາຢ່າງລະອຽດ ເປັນລະບົບຕໍ່ເນື່ອງອ່ານແລ້ວບໍ່ ສັບສົນບາງຄັ້ງ ນັກປະຊາຊົນແມ່ນໃຊ້ສຳນວນປຽບທຽບເຂົ້າ ມາເພື່ອໃຫ້ເຫັນພາບຊັດເຈນ. ເຊິ່ງສະແດງອອກບ່ອນວ່າ: ໃບໜ້າກໍຂາວປານໄຂ່ປອກ ເຊິ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນ ນັກປະຊາຊົນ ໄດ້ເອົາໃບໜ້າໄປປຽບທຽບໃສ່ໄຂ່ປອກ ມີຄວາມໝາຍວ່າ: ໃບໜ້າຂອງນາງຂາວໃສ ແລະ ມີຄວາມນຸ່ມນວນ. ນອກຈາກລາວມີໃບໜ້າຂາວໃສ ແລະ ມີຄວາມນຸ່ມນວນ ແລ້ວ; ຍັງມີ ຮົ່ມສິບບານຄ້າຍກັບດອກບົວພວມຮັບແສງ ສະຫວ່າງໃນຍາມເຊົ້າ. ໃນປະໂຫຍກນີ້ ນັກປະຊາຊົນໄດ້ເອົາ ຮົ່ມສິບປຽບທຽບກັບດອກບົວ ທີ່ກຳລັງຮັບແສງສະຫວ່າງ ໃນຍາມເຊົ້າ ເຊິ່ງມີຄວາມໝາຍວ່າ: ຮົ່ມສິບຂອງນາງງາມ ເໝືອນດັ່ງດອກບົວທີ່ພວມບານຮັບແສງສະຫວ່າງໃນຍາມ ເຊົ້າ. ນອກນັ້ນນັກປະຊາຊົນຍັງຜັນລະນາໃຫ້ເຫັນວ່າ ລາວເປັນ

ຄົນທີ່ແກ້ມປ່ອງປັ່ງບອກເຖິງຮອຍຍື່ມທີ່ງາມມີສະເໝໃນຕົວ.

ມີຊາຍຄົນໜຶ່ງ (ອ້າຍປະໄລ້) ເປັນຄົນສູງໃຫຍ່ ຜິວແທ້ແດດ ໜ້າກວ້າງ ຄົວດີກ.

(ລູກສາວຂອງຝັກ: 79)

ຈາກຕົວຢ່າງຂ້າງເທິງນັ້ນ ນັກປະຊັນໄດ້ຜັນລະນາຮູບຮ່າງລັກສະນະຂອງຄົນຜູ້ໜຶ່ງທີ່ເປັນຄົນສູງໃຫຍ່, ປຽບທຽບຜິວຂອງຄົນໃສ່ແສງແດດ. ດັ່ງນັກປະຊັນໄດ້ຜັນລະນາຕົວລະຄອນ ອ້າຍປະໄລ້ ເຊິ່ງເປັນ ຄົນສູງໃຫຍ່ ຄຳວ່າ: ຄົນສູງໃຫຍ່ ແມ່ນຄົນທີ່ມີຮູບຮ່າງລັກສະນະຄົງສູງໃຫຍ່. ນອກຈາກລາວເປັນຄົນຄົງສູງໃຫຍ່ແລ້ວ; ຍັງມີຜິວແທ້ແດດ ຄຳວ່າ: ຜິວແທ້ແດດ ແມ່ນຄົນມີສີຜິວດຳແດງ ເອີ້ນວ່າ: ຜິວຖືກແດດໄໝ້ (ແດດກ້າ) ແລະ ມີໃບໜ້າທີ່ກວ້າງ, ມີຄົວດີກດຳງາມ ເປັນທຳມະຊາດ.

ໃບໜ້າທີ່ສີດໃສຄືດອກໄມ້ຂອງນາງ ໄດ້ເຈືອປົນໄດ້ດ້ວຍເງົາແຫ່ງຄວາມໂສກເສົ້າ.

(ລູກສາວຂອງຝັກ: 24)

ຈາກຕົວຢ່າງຂ້າງເທິງ ນັກປະຊັນໄດ້ປຽບທຽບໃບໜ້າຄົນໃສ່ດອກໄມ້. ນັກປະຊັນໄດ້ຜັນລະນາໃບໜ້າຂອງນາງ ພິມພາ ທີ່ມີ ໃບໜ້າທີ່ສີດໃສຄືດອກໄມ້ ຄຳວ່າ: ໃບໜ້າທີ່ສີດໃສຄືດອກໄມ້ ແມ່ນໝາຍເຖິງໃບໜ້າທີ່ເຄີຍຍື່ມແຍ້ມແຈ່ມໃສ, ເຄີຍສີດໃສຊື່ນບານປຽບດັ່ງ ດອກໄມ້ ທີ່ພວມບານໃນຍາມເຊົ້າ. ແຕ່ເມື່ອນາງໄດ້ເລົ່າເຖິງການຕໍ່ສູ້ກູ້ຊາດຂອງປະຊາຊົນລາວ ໃບໜ້າທີ່ເຄີຍສີດໃສກັບເຈືອປົນໄປດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າເສຍໃຈ. ໃນການຜັນລະນານັກປະຊັນແມ່ນໄດ້ໃຊ້ສຳນວນປຽບທຽບເຂົ້າມາເພື່ອເຮັດໃຫ້ຜູ້ອ່ານສາມາດຈິນຕະນາການເຫັນພາບດັ່ງກ່າວໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນ.

4. ວິພາກຜົນ

ການສຶກສາສຳນວນການຜັນລະນາຕົວລະຄອນໃນນະວະນິຍາຍ “ລູກສາວຂອງຝັກ” ຂອງສຸວັນທອນ ບຸບຜານຸວົງ ໂດຍມີຈຸດປະສົງວິເຄາະສຳນວນຜັນລະນາຮູບຮ່າງຕົວລະຄອນ ໂດຍນຳໃຊ້ທິດສະດີຜັນລະນາຕົວລະຄອນ Sisouvanh (2011) ທີ່ຜັນລະນາຮູບຮ່າງຂອງຕົວລະຄອນມາເປັນແນວຄິດຫຼັກໃນການວິເຄາະ. ການສຶກສາ ສາມາດອະພິປາຍຜົນການສຶກສາສຳນວນຜັນລະນາໄດ້ຄື ສຳນວນປຽບທຽບລັກສະນະຮູບຮ່າງສູງຈ່ອຍ, ໃບໜ້າຂອງຄົນໃສກັບໝາກເລັ່ນ, ໃບໜ້າຂອງຄົນທຽບໃສ່ໜ່ວຍໄຂ່, ດວງຕາໃສ່ດວງຕານິກາກາງແກ, ປຽບທຽບຄົນໃສຄົນທີ່ມີຮູບໃຫຍ່ຂຶ້ນ, ໃບໜ້າກົມຄືກັບ ໜ່ວຍໄຂ່, ຄວາມງາມເໝືອນດອກກຸຫຼາບ, ໜ້າຜາກໃສ່ຂະໜາດ ແລະ ລັກສະນະຂອງ

ດວງຕາ, ຮູບຮ່າງຄົນເຕັຍໃສກັບໝາກຂາມຂໍ້ດຽວ, ແກ້ມໂຕ້ນຄືກັບໂຕໝູຕອນ, ໃບໜ້ານ້ອຍໜ້າຂີ້ຮ້າຍຄືລົງ, ທ້ອງໃຫຍ່ຄືກັບແມ່ມານ, ຮູບຮ່າງຂອງຄົນທຽບໃສ່ຄົນສູງມີວາດຊົງ, ແຄ່ງຂາສວຍງາມຄືກັບງາຊ້າງ, ນິ້ວມືປຽບໃສ່ໂຕດ້ວງ, ໃບໜ້າຂາວຄືໄຂ່ປອກ, ປຽບທຽບຮິມສີບບານຄ້າຍຄືດອກບົວ, ປຽບທຽບຜິວຂອງຄົນໃສ່ແສງແດດ ແລະ ປຽບທຽບໃບໜ້າຄົນໃສ່ດອກໄມ້. ເມື່ອອີງໃສ່ຜົນໄດ້ຮັບສົມທຽບກັບທິດສະດີເຫັນວ່າ ມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບການຜັນລະນາຮູບຮ່າງຂອງຕົວລະຄອນ. ສຳລັບບົດຄົ້ນຄວ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເຫັນວ່າ ບົດຄົ້ນຄວ້າຂອງ Amphathip (2014) ໄດ້ສຶກສາ ສຶກສາການໃຊ້ສຳນວນໂວຫານໃນນະວະນິຍາຍ “ກອງຝັນທິສອງ” ແລະ “ສອງເອື້ອຍນ້ອງ”, ເຫັນວ່າ ມີຈຸດທີ່ຄ້າຍຄື ແລະແຕກຕ່າງກັນ. ບາງສ່ວນທີ່ຄືກັນແມ່ນຮູບຮ່າງ, ໜ້າຕາ. ສຳລັບຄວາມແຕກຕ່າງກັນບົດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈະສຶກສານິດໄສໃຈຄໍຂອງຕົວລະຄອນ ແລະມີສອງບົດນະວະນິຍາຍເຂົ້າໃນການສຶກສາຄືນຄວ້າ.

5. ສະຫຼຸບ

ສຳນວນການຜັນລະນາຕົວລະຄອນໃນນະວະນິຍາຍ “ລູກສາວຂອງຝັກ” ໂດຍມີຈຸດປະສົງວິເຄາະສຳນວນການຜັນລະນາຮູບຮ່າງຕົວລະຄອນໃນນະວະນິຍາຍ “ລູກສາວຂອງຝັກ” ຂອງສຸວັນທອນ ບຸບຜານຸວົງ ສາມາດສະຫຼຸບໄດ້ດັ່ງນີ້:

ສຳນວນຜັນລະນາຮູບຮ່າງລັກສະນະຂອງຕົວລະຄອນມີ 19 ສຳນວນຄື ສຳນວນປຽບທຽບລັກສະນະຮູບຮ່າງສູງຈ່ອຍ, ປຽບທຽບໃບໜ້າຂອງຄົນໃສກັບໝາກເລັ່ນ, ປຽບທຽບໃບໜ້າຂອງຄົນທຽບໃສ່ໜ່ວຍໄຂ່, ທຽບດວງຕາໃສ່ດວງຕານິກາກາງແກ, ປຽບທຽບຄົນໃສຄົນທີ່ມີຮູບໃຫຍ່ຂຶ້ນ, ທຽບໃບໜ້າກົມຄືກັບໜ່ວຍໄຂ່, ປຽບທຽບຄວາມງາມເໝືອນດອກກຸຫຼາບ, ທຽບໜ້າຜາກໃສ່ຂະໜາດ ແລະ ລັກສະນະຂອງດວງຕາ, ປຽບທຽບຮູບຮ່າງຄົນເຕັຍໃສກັບໝາກຂາມຂໍ້ດຽວ, ປຽບທຽບແກ້ມໂຕ້ນຄືກັບໂຕໝູຕອນ, ທຽບໃບໜ້ານ້ອຍໜ້າຂີ້ຮ້າຍຄືລົງ, ທ້ອງໃຫຍ່ຄືກັບແມ່ມານ, ຮູບຮ່າງຂອງຄົນທຽບໃສ່ຄົນສູງມີວາດຊົງ, ແຄ່ງຂາສວຍງາມຄືກັບງາຊ້າງ, ນິ້ວມືປຽບໃສ່ໂຕດ້ວງ, ໃບໜ້າຂາວຄືໄຂ່ປອກ, ປຽບທຽບຮິມສີບບານຄ້າຍຄືດອກບົວ, ປຽບທຽບຜິວຂອງຄົນໃສ່ແສງແດດແລະປຽບທຽບໃບໜ້າຄົນໃສ່ດອກໄມ້.

6. ຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ຂ້າພະເຈົ້າໃນນາມຜູ້ຄົນຄວ້າວິທະຍາສາດ ຂໍປະຕິຍານຕົນວ່າ ຂໍ້ມູນທັງໝົດທີ່ມີໃນບົດຄວາມວິຊາການດັ່ງກ່າວນີ້ ແມ່ນບໍ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງຜົນປະໂຫຍດກັບພາກສ່ວນ

ໃດ ແລະ ບໍ່ໄດ້ເອື້ອປະໂຫຍດໃຫ້ກັບພາກສ່ວນໃດພາກສ່ວນໜຶ່ງ, ກໍລະນີມີການລະເມີດ ໃນຮູບການໃດໜຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າ ມີຄວາມຍິນດີ ທີ່ຈະຮັບຜິດຊອບແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ.

7. Reference

- Amphaithip, K. (2014). Study the use of idioms in the story of Kong phan the song and Song Urey Nong of Souvanthone BOUPHANOUVONG. Thesis for Master's Degree in Literature, Lao Language, National University.
- Bouphanouvong, S. (2013). Louk Sao Khong Phuk. National Printing.
- Bouasavath, S. (2020). Thesis of parables and Parachute in the song of SAMNUEA by Oyon DENXAM, Faculty of Linguistics, Souphanouvong University.
- Inthavong, S. (2019). Thesis of parables in the reading chapter at Luang Prabang, Faculty of Linguistics, Souphanouvong University.
- Kongkananh, V. (1997). Literature for education. Bangkok 2nd Print
- Konenivong, S. (2013). Lao Dictionary (3rd Printed) By Public Printing, Vientiane Capital
- Manisay, S., & Mock Soulisay., M. (2015). Study the use of idioms in Lued Nuk Su Author by Sommai Sengvilay, the Thesis of Bachelor's degree program in Lao language-literature section. Faculty of Linguistics, Souphanouvong University.
- Onmannisone, T. (1997). "Local Wisdom" (1st Printed) By Public Printing, Vientiane Capital.
- Onmannisone, T. (2008). "Lao Dictionary" (1st Printed) By Public Printing, Vientiane Capital
- Panyavong, S., & Soununtha, S. (2011). Lao language's textbook in secondary school Year 1 Educational Science Research Institute, Ministry of Education and Sports.
- Phanthamard, S. (2016). Study descriptive expressions in the novel Kong phan the song by Souvanthone Bouphanouvong. The Thesis of Bachelor's degree program in Lao language-literature section. Faculty of Linguistics, Souphanouvong University.
- Thongmisay, K., & Phamueng, k. (2002). Literary theory, National University, Vientiane.
- Sisouvanh, P., Panyavong, S., & Soununtha, S. (2010). Lao Language's Textbook Primary school year 5, Printed at the Education Printing Company.
- Sivongsack., S. (2019). Language arts in the novel Fai Dab Bor Sin Seng by S. Souphanouvong University Journal of Multidisciplinary Research and Development, 5(1).
- Souksavanh, S. (2019). The amount reflected in the novel "SONG UEY NONG" by Souvanthone Bouphanouvong and "Memorial in the life of struggle" by Fueng MANIVONG Faculty of Linguistics, Souphanouvong University